

On this motion there will be a general debate on the proposal to introduce the Bill and its consequence with respect to the State of Mysore. After this motion is adopted, another motion will be moved by the Leader of the House as follows:—

“That the Andhra State Bill, 1953, be taken into consideration.”

At this stage, there will be no debate but the clauses of the Bill will be taken up clause by clause. Any member may move any amendments to any of the clauses of the Bill which relate to the State of Mysore. After all the clauses have been disposed of, the Leader of the House will make a third motion as follows:—

“That this House accords its approval to the provisions of the Andhra State Bill, 1953.”

Of course, if this House makes any modifications in the Bill as placed before it, the motion will have to be modified accordingly by the addition of the words “as modified” at the end of the motion.

In order that the admissibility of amendments may be examined by my office and amendments printed and distributed to the Members, I would request that Hon'ble Members who have any amendments to be moved may kindly give notice well in time.

Sri MULKA GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—I seek one clarification, Mr. Speaker. So far as amendments are concerned, I hope we are only asked to express our opinion. But if amendments are allowed, then we are given the right to discuss the provisions of the Bill clause by clause. To that extent how are we competent to usurp the power of the Parliament?

Mr. SPEAKER.—That will be examined after the amendments are received.

Notice of an Adjournment Motion.

Sri MULKA GOVINDA REDDY.—Yesterday afternoon, I have sent in an adjournment motion regarding the admission of students to Colleges.

Mr. SPEAKER.—I have not received it. We will see if you have presented any adjournment motion.

Sri MULKA GOVINDA REDDY.—Tomorrow, I will not be present in this House. So, that may be considered on Saturday.

Mr. SPEAKER.—That will be taken into consideration when the Member is present.

Minister's statement on a question.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—I request the permission of the Chair to make a short statement regarding the criticism that was levelled yesterday by Sri M. V. Rama Rao regarding an interpellation put in last session. He said that it was not answered and also spoke regarding the appeal which has been filed....

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—May I say that the Member concerned is not in the House?

Mr. SPEAKER.—When the Member is present, the Minister may make the statement.

DISCUSSION ON EDUCATIONAL REFORMS.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—Sir, I beg to move:

“That the report of the Committee for Educational Reforms in Mysore be taken into consideration.”

(SRI A. G. RAMACHANDRA RAO.)

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿವಸ ಶಿಕ್ಷಣಸುಧಾರಣಾ ಸಮಿತಿ ಯವರ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯವರು ಪರಿಶೀಲನಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಣೆಯೆಂಬುದು ಒಂದು ಮಹತ್ವ ಪೂರಿತವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಂಬುದು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಇದೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. "ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ" ಎಂಬ ಒಂದು ಯೋಜ ನೆಯು ಈಗ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೊಂದು ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಹಳ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಗಳಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಈ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಣೆ ಯೆಂಬುದು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಡಿಪಾಯದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಣೆಯೆಂಬುದು ಒಂದು ಮಹತ್ವಪೂರಿತವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದು ಇಂದಿನ ಇಡೀ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವಪೂರಿತವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿವೆ.

ನಾವು ಎಚ್ಚುಕೇಳತಕ್ಕ ಸಮಿತಿಯವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇದನ್ನು ಒಂದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶ್ರಮಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಇದು ಬಹಳ ತೊಡಕಿನ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿವೆ. ಇದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಿಗೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪ ಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ಇದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ನಾವು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳ ರಾಯಿತು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಹೊರಗೆ ಹೊರಗಡಹುವಂಥ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಯಾವುವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ತಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದಂಥ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಿಲ್ಲಾ ಈ ವರದಿಯಲ್ಲೇ ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಯಾವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಇದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಬೇಕು, ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಣೆಯೆಂಬುದು ಯಾವ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಪಾರ್ಷ್ವಗಳಿಗೂ ಸೇರಿರುವಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಅದು ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ದೂರ ಪ್ರಸರಿಸಬಹುದೋ ಅಷ್ಟು ದೂರ ಪ್ರಸರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಬಹಳ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ

ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಇದನ್ನು ಒಂದು ವಿಶಾಲಭಾವನೆಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿದೂರ ಯಿಂದಲೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಜನಜೀವನವನ್ನು ನಾವು ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಣೆಯೇ ಮೂಲ. ಇಂಥ ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಸಮಿತಿಯವರು ಒಪ್ಪಿಸಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಕ್ಷರವೂ ಸಹ ಅಂಕುರಿ ಸುವಂಥ ಬೀಜದೋಷಾದಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ನಾವು ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೇ ಆಗಲ—ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೇ ಆಗಲ—ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅವನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕಾಲವನ್ನೂ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಈಗ ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ ಈ ಸುಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಶ್ರಮವಹಿಸುತ್ತೇವೋ ನಮಗೆ ಅಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸುಧಾರಣೆಯೆಂಬ ಕೆಲಸವು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ ಕೊಡುವಂಥದಲ್ಲ. ಇದು ಸದಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕಾ ಎಂಬ ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅಂಥ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೂ ಕೂಡ ಈ ದಿನದವರೆಗೂ ಇಂಥ ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 'last word' ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂಥ ಸರ್ವಜ್ಞೇ ಅಲ್ಲ ಇದು. ಈ ದಿವಸ ನಾನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತಿರುವ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಶಿಫಾರ್ಸುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವೇ ಅಂತ್ಯ ಶಿಫಾರ್ಸುಗಳು, ಏಕೆಂದರೆ ಶಿಫಾರ್ಸುಗಳು, ನ್ಯಾಯವಾದವುಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವುಗಳು ಎಂದೇನೂ ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಮಹಾಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ತರಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಮತ್ತು ಬಾರದಿರುವಂಥ ರೋಪದೋಷಗಳು ಅನೇಕವಿರಬಹುದು. ಈಗ ಅದರಲ್ಲರಿಬಹುದಾದ ರೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿ, ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಜನಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಹೊರಗಡಹಿದ್ದೇವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರೂ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮುಖಂಡರೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಜ್ಞರುಗಳಾದಂಥ ಜನರೂ ಅವರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಧಾನದಿಂದಲೂ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಶ ತಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ.

1-30 P.M.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಸಭೆಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅವುಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕ್ರೋಢೀಕರಿ

ನುಪುಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮೇಲಾಗಿ ರೇಜಿ ಸ್ಟ್ರೆಚರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ರೇಜಿ ಸ್ಟ್ರೆಚಿವ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ನವರು ಕೂಡ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಆಗ ಈಗ ಇದು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಸೆಕೆಂಡ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಸುಧಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯೆಂದು ಮಾಡಿ ಅದು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಪರೈಟನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಈಗ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೂ ಮೇಲಾಗಿ ರೇಜಿ ಸ್ಟ್ರೆಚಿವ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮತ್ತು ರೇಜಿ ಸ್ಟ್ರೆಚಿವ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ನ ತೀರ್ಮಾನಗಳಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದಷ್ಟು ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ನಮ್ಮ ಆತುರದಿಂದ ಇದು ಕಟ್ಟು ಹೋಗಬಾರದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮನಗಂಡಿರುವ ರೋಷಗಳನ್ನು ಮುಂದು ವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಕೂಡದೆಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಆತುರ ಎದ್ದರೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ರೂಪು ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ನಿಧಾನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಈ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಪಕ್ಷ ಭಾವನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ರೋಷಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಪಾಗಿ ತಾವುಗಳು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಗಮನ ವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ದರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮಗು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅದು ಯಾವ ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಸಬೇಕು, ಆ ಹಂತಗಳು ಎಷ್ಟಿರಬೇಕು, ಆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನ ಅಥವಾ ಹುಡುಗಿಯ ಮನೋಭಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮನೋಭಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣಕೂಡಬೇಕಾದ ಆ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಆಶಯವುಳ್ಳದ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹೇಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಇತರ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಏನೆನಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಡಾ|| ಸಿ. ಆರ್. ರೆಡ್ಡಿಯವರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮತ್ತು ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಉತ್ತಮ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಆಳ ವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಮಿತಿಗೆ ವಹಿಸುವಾಗಲೇ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಒಂದು Practical Scheme ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದ ಆದರ್ಶವು, ಅದನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಆ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯಾಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳು. ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಮೂರನೆಯ ವರ್ಷದಿಂದ ಆರನೆಯ ವರ್ಷದ ವರೆಗೆ ಒಂದು ಹಂತವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲು ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಷ್ಟು ಹರಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಹರಡಿದ್ದಿ ರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ

ವನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರಕೂಡಬೇಕಾದ ಅಪತ್ಯಕತೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಮೊದಲನೆಯದಾದ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲಿನ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದ ರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪಳೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಬಿಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಮನಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಇಷ್ಟನ್ನೇ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೋ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಯಾವರೀತಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಶಿಫಾ ರನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ 14ನೆಯ ವರ್ಷ ಮುನ್ನಾಗುವವರೆಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಲಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಉಚಿತವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣಕೊಡಬೇಕೆಂದು Directive Principles ನಲ್ಲಿದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಮಾನ್ಯತೆಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಆರು ವರ್ಷದಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ 40% ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಡೆಯು ತ್ತಿದೆ. ಈಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾದರೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ 2½ ಭಾಗದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾವರೀತಿಯಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಒಂದನೆಯದಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹರಡಬೇಕು, ಆದರೆ Content of Education ಕೂಡ ಕಡಮೆಯಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ 8 ವರ್ಷ ಆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 6 ವರ್ಷದ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಸಾಕು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಯಿಮಾಡ ಬರವಣಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಣಾನ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. 8 ವರ್ಷದ ಪಾಠದ ಕೆಲಸವನ್ನು 6 ವರ್ಷದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಿದರೆ ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ಕಡಮೆಮಾಡಿ ಉಳಿತಾಯಮಾಡ ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹರಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪ ಯೋಗಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ಉಪಾಧ್ಯಾ ಯರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಯೋಗ್ಯತೆಬೇಕು, ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ದಕ್ಷತೆ, ಪರಿಣಾನ ವಿರುತ್ತದೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರ ಹುದು ಗರು ಇರುತ್ತಾರೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಆ ಪ್ರತಿಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ School final ಆದರೂ ಆಗಿರಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗು ವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿ, ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಗಳಿಗೆ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ., ಆಗಿ ಚೈತನಿಂಗ'

೨೯ ಎ. ಬಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.)

ಕೋರ್ಸ್ ಆಗಿರಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ವೇತನವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಇದೆ.

ಅಮೇರಿಕ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವನೆ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೂ ಕೂಡ ತಾನು ಹಿಂದೂ ಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಜೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾಗಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಐದು ಮತ್ತು ಆರನೆಯ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಡಾ|| ರಾಧಾಕೃಷ್ಣಣರವರು ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲವೂ ವರೆಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ಅವರ ಸಲಹೆಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ 5-6ನೆಯ ವರ್ಷದಿಂದಲೇ ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ.

ಇನ್ನು ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಇದುವರೆಗೂ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯೆಂದು ಎನಿಸೋ ಆ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ, ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನವರಾದ ಈ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಮೇಲೆ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾಗುವುದಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಣನೀಯವಾದ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಇನ್ನು ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೆನ್ನುವುದು ಈಗಿನ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಹಂತಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದ್ದು. ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮೂರು ವರ್ಷವಿರುವುದನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕು, ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳು ಯಾವ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೌರವಸ್ಥನಾದ ಪೌರನಾಗಬೇಕಾದರೆ ಆತನ ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಮೈಜ್ಞಾನಿಕ ಗುಣ ಬೆಳೆಯಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಈಗ ನಾವು ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50 ಭಾಗದಷ್ಟು ಜನರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹುಡುಗರು ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಾದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಅವರು ಮುಂದೆ ಯಾವ ಕಸಬಿಗಾಗಲಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಾಗಲಿ ತಯಾರಾಗದೆ ಅಪ್ರಯೋಜಕವಾದ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾದ ವೃತ್ತಿಶಿಕ್ಷಣ ಈ

ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ; ಅಲ್ಲದೆ ಆ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಲಿಯುವಂತೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆತ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗಿ ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಚಿಕ್ಕಿಕ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಈ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ.

ಇದಲ್ಲವರ ಜೊತೆಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡುವುದು ಇದರ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಗುರಿ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜೀಯವರು ಬೇಸಿಕ್ ಶಿಕ್ಷಣವೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವೃತ್ತಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ವೃತ್ತಿಯನ್ನೇ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದೇ ರಾಫದಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನವರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಸಬಿನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಆ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದಲೇ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದು ಮತ, ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಇನ್ನು ಕೆಲವರ ಮತ. ಇದನ್ನು ರಿಶು, ಇಲ್ಲಿ ಇವೆರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೂ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಇಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೇಸಿಕ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಯಾ ಸ್ಕೂಲಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕಸುಬುಗಳು, activities ಗಳವೆಯೋ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಮಧ್ಯಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇಸಿಕ್ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತಳಹದಿ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಉತ್ತರೋತ್ತರದಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಕ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪೂರ್ಣರೂಪವನ್ನು ತಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಕಾಲೇಜ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ಇದರಲ್ಲಿ ಈಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಇಂಟರ್ ಮಾಡಿ ಯೆಟ್ ಕೋರ್ಸ್, ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಡಿಗ್ರಿ ಕೋರ್ಸ್. ಈ ಕವಿಷಯವರು ಹಿಂದೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ 1921ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಸ್ಕಾಡ್ಲರ್ ಕಮಿಷನು ವರದಿಯನ್ನು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ರೆಡ್ಡಿ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ವರೆಗೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಇಂಟರ್ ಮಾಡಿ ಯೆಟ್ ಭಾಗ ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೇ ಸೇರಿದ ಭಾಗ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲೇ ಸಮಾವೇಶಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅದನ್ನು Department of Educationಗೆ ವಹಿಸುತ್ತದ್ದು, ಅವರು ಮುಂದೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ Higher Education ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಹುದುರನ್ನು ತರಬೇತು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಇಂಟರ್ ಮಾಡಿಯುಟ್ಟನ್ನು ಹೈಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ

ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕೇಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ ಕಾರಣ ಬೇರೆ ಎಂದಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದೂ ಅದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆಂದೂ ಹಲವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈಗ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಕೊನೆಯ ದಾಗಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಈ ರಿಫೋರ್ಮನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆನ್ನಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಇಂಡಿಯನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಡಾ|| ರಾಧಾಕೃಷ್ಣಣರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಸೂಚಿಸಿಲ್ಲ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನರ್ಸರಿ, ಪ್ರೈಮರಿ ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿ, ಕೊನೆಗೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪುನಃ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗ ಮಾಡಬಹುದು. ಯಾವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಾವ ಹಂತಕ್ಕೆ ಒದುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೋ ಅದರ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಅಯಾಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವರ ದರ್ಜೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾದದ್ದೂ ಅದ ಯಾವ ಯಾವ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಡಬ್ಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಹೇಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವ ತರಪೇತು ಹೊಂದಿರಬೇಕು; ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಸಲಕರಣೆಗಳಿರಬೇಕು — ಇವೇ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನೂ ತಾವೀಗ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ನಾನು ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ದೋಷ ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಯುವಕರು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಜಯ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಪಜಯ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಷ್ಟು ಜಯಶೀಲರಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಮಾಡುವಾಗ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಗುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವರ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ದೋಷಗಳೂ ತಪ್ಪಬೇಕು. ಈ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗರನ್ನೂ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನೂ ಒಳಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರು ಉತ್ತಮ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಬೇಕು, ಸಮಾಜ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಉದ್ಧಾರವಾದ ಸಮಾಜದಿಂದ ದೇಶ ಸರಿಯಾಗಿ ಸುಭದ್ರವಾಗಬೇಕು. ಸುಧಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ತಪ್ಪು ಮುಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That the report of the Committee for Educational Reforms in Mysore be taken into consideration.”

*Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Before we proceed with the discussions, I want some clarification from the Hon'ble Minister. Regard-

ing merit and other things, I am not speaking now. I only seek some information from him. The report is before the Government for the last three months. I want to know if the Government have prepared any scheme for the implementation of the various reforms and recommendations contained therein. If a scheme has been prepared, in what stage is it? Have they drawn up a programme and estimate for implementing these? What are the proposals of the Government to have necessary finances? What are their suggestions? If the Government can let us know as to how they are going to find out the necessary financial means for the implementation of these proposals, it will help us greatly. There is also a recommendation that the Centre must also come to our aid, and that the Government of India must be approached. I want to know if the Government of Mysore have been corresponding with the Government of India and if they have succeeded in getting financial aid from the Government of India. If my points are explained and information placed before the House, it will facilitate discussion. I am sure all the Members will hail the reform as an excellent one, but the most difficult portion of it is its implementation. I therefore seek to know what steps Government intend to adopt for implementation. If they explain, it will greatly facilitate further discussion.

*ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ).—ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವಿದ್ಯಾ ಭಿವೃದ್ಧಿಯವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕವರನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ; ಅದರ ವಿಷಯವೇನೆಂಬುದನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಬಹುಶಃ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಎರಡು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಸುಧಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾದಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಏನುಮಾಡಿರಲೂ ಒಳ್ಳೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.)

ಅಲ್ಲದೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಯೋಜನೆಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮದು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು, ನಾವೇ ಬೇರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮಾಡಬಾರದು. ಒಂದು ಕಡೆ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವ ಎದ್ದರೂ, ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪದಗಡಿಸಬಾರದು. ಅದುದರಿಂದ ಅವರ ವರದಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟದ್ದು. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾವು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಹಣಕಾಸಿನ ಏರ್ಪಾಡನ್ನೂ ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ನಮಗೆ ಒಂದು ಗುರಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಮಾದರಿ, ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸರಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ಕಾದಿರುತ್ತೇ ವೆಂದರೆ, ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ, ರೆಕ್ಯಾಚಾರಮಾಡಿ, ಇಷ್ಟು ಒರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು Financial Implications ನಮೂದಿಸಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಇಂಥ ಗುರಿಯನ್ನು ನಾವು ಮುಟ್ಟಬೇಕು, ಇದನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಇಂಥ ಸಲಕರಣೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ, ಇಂಥಾದ್ದು ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಕೈರಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಸಾಕನದಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆಪಗೊಳಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮನೆ ಕಾದಾ ಕುಳಿತರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಇನ್ನೂ ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗ ಎದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ ಏನೂ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

Sri J. MOHAMED IMAM.—What are the ways and means to implement these proposals?

ಅದೇನಾದರೂ 'ಪ್ರಾಪೋಸಲ್' ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ದೆಯೆ? Stage by stage ಮಾಡೋಣ, ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಮುಂದೆಹಾಕೋಣ, ಎಂದು ಪ್ರತಿಮರಿ ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು 'ಪ್ರಾಪೋಸಲ್' ಏನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರ ದಲ್ಲಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಎದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸ, ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸರ್ಕಾರ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಒರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈಗ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಐದು ವರ್ಷದ

ಯೋಜನೆ ಪೂರ್ತಿಯಾದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣ ಒದಗು ತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಇದೆ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸ ಈ ಎರಡೂ ಮುಖ್ಯ. ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡು ವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಅನು ಕೂಲವಾಗುವಂತಹ technical ಅಥವಾ occupa- tional training ಕೂಡ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ, ಸ್ಕೂಲವಾಗಿ ಹೇಳುವು ದಾದರೆ, ಈಗಿರತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ waste ಆಗದೇಯಿರುವ ರೀತಿ ಯಿರಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಕಡೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಲಹೆಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಕು.

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಸಹಾಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಅವರೊಡನೆ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿ ದ್ದೇವೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅವರೊಡನೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಲು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ, ಯುನೈಟೆಡ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಫೆಡರಲ್ ಸರ್ಕಾರವಿದೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಫೆಡರಲ್ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಏನು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ, ನಮಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶೇಕಡ 60 ರಷ್ಟು ಒರ್ಚಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 3 ರಷ್ಟು ಕೊಡು ತ್ತಾರೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಬೇಕು ವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ತಾಳಬೇಕು ಬೇಸಿಕ್ ಎದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಒರ್ಚಿನ ಬಹು ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡು ವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತೇ ವೆಂದು ನಿಗದಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ವಿಸ್ತ ರಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರಿಸರ್ಚ್ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗವನ್ನು ನಾವು ಹಾಕಿದರೆ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಅವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಸಂಬಂಧ ಇದೆ. ಬೇಸಿಕ್ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮೂರನೆಯ ಎರಡು ಭಾಗ ಅವರು ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ನಾವು ವಹಿಸಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿದೆ. ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಮುಂದು ವರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ. ನಿರಾಶಾಭಾವನೆ ಹೊಂದು ವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್ (ಮೊಳಕಾಲುರು).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಇಮಾಂ ಸಾಹೇಬರು ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಅವಕ್ಕೆ ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಗಳು

ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ; ಆದರೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಣ ಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರೋ ಅವರೂ ಸರಿಯಾದ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕು, ವಿನೇನು ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಬೇಕು, ಇದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಯಾವಾಗ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಯಾವಾಗ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದು, ಸುಧಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಮೂದಾಗಿದೆ; ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ, ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರು ಕೇಳಿದರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಸುಧಾರಣೆಯ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕೊಡುತ್ತಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಅಗತ್ಯಕಂಡರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸುಧಾರಣೆ ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಿಂತ ಮಾರ್ಪಾಟುಬಾಹುದು 1854ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ನೂರು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಈಗಿನ ಆಂಗ್ಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಆಗ. ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸೆಂಟನರಿ ಅಥವಾ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದು ಹಾಗಿರಲಿ; ಇದು ಇಂದಿಯಾದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಗುಣವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಇದು ಆಂಗ್ಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮ, ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಹಾಳಾಗಿದೆ, ಆಂಗ್ಲರು ನಮ್ಮನ್ನು ಗುರಾಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಂದ ಪದ್ಧತಿ ಇದು ಎಂಬ ಕೂಗು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಎದ್ದಿದೆ. ಆದರೂ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಲಿತೇ ನಾವು ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈಗಿರುವ ಪದ್ಧತಿ ಒಂದು ಕಾಯಿರೆ ಎಂದು ಒಂದು ವೇಳೆ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡರೆ ಇದನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯ. ಈಗಿರುವುದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯ. ಆದರೆ ಕಾಯಿರೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎದುರಿಗೆ ಕಂಡ ಸೊಪ್ಪು, ಮರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಂದರೆ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಇಂಥ ರೋಗಕ್ಕೆ ಔಷಧವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು 40 ದಿನ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಒಂದು ದಿವಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗುಣವಾಯಿತೆಂದು ಮಿಕ್ಕುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? Piece-meal ಆಗಿ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿರುವವರನ್ನು ನಾನು ಎಲ್ಲರ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಾಗತ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹಣ ವನ್ನೋದಗಿಸಬೇಕೋ, ಎಲ್ಲ ಇತರ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕೋ, ಅದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿ ಜಾರಿಗೆ ತರೋಣ, ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡೋಣ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನಂತೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ದೇಶದ ಒಂದು ಆಗುಹೋಗುಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವೇನಾದರೂ ತಪ್ಪುಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವುದಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಬಾರದ ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗೇನೂ ನಾವು ಗುರಾಮಗಿರಿಯಲ್ಲ; ಪ್ರಪಂಚದ ಇತರ ನಾಗರಿಕ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಹಿಂದಾ

ಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವುದು ಉಚ್ಚಾಯಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿತೋ ಅದನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ನೂಕಿ ಅದರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೊಸದೊಂದನ್ನು ತಂದು ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಅಧಃಪಾತಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು, ನಾವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರೋಣ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸುಧಾರಣೆ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲೊಂದು ಭಾಗವೂ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಿವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನರ್ಸರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಮೂರನೆಯ ವರ್ಷದಿಂದ ಆರು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದುದು. ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ, ಇದನ್ನು ನಾವು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಇವರು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಎರಡೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸುಧಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯವರೂ ಇಷ್ಟೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆ ಈ ದಿನ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ? ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಲಿ! ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾವೂ ಕೈರಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವೇ! ಇದುವರೆಗೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಯೇ?

2 P.M.

6 ವರ್ಷದ ಮಗು—ಇದು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಡಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಉಸಿರಾದುವ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವಸ್ತು. ಇಂಥ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಸುಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಾವೇನೆ ಕೈಹಾಕಲು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ನಮಗೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಹುಡುಗರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರೂ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಇವರೇ ಹೇಳಬೇಕೋ?.....

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಈ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಸಹಾಯವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡ 75ರಷ್ಟು ಎಂದರೆ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಭಾಗದ ಖರ್ಚನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮತ್ತು ಇನ್ನುಳಿದುತಕ್ಕ 25ರಷ್ಟನ್ನು ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರೂ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ನಿಜ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೂ, ಇನ್ನರ್ಧವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರೂ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿಗೂ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ.—ಇರಬಹುದು ನಾನು ಅವರು ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹಣದ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ.)

ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಪಡಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುವ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಈ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ, ಅವರು ನಮ್ಮ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೋರಿದರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದು 'ರೆ' 'ಬಹುದು' ರಾಜ್ಯದ ಕಾಲವಲ್ಲ; ಇಂದು 'ಇಹುದು' ರಾಜ್ಯದ ಕಾಲ. ಇಂದು ನಾವು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ, ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೆ, ಅವರು ನಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಕೋರಿದರೆ, ಆಗ ನಾವು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆರೋಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದರೂ ಅಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಜನ ಬಾಲಕರಿರುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ 90 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜಾಸಂಪನ್ಮಯಿಲ್ಲ ನಾಲ್ಕುಭಾಗ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗ ಎಂದರೆ 25 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ 25 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ, ಇಂಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಎಂದರೆ 3 ವರ್ಷದಿಂದ 6 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನೊಳಗಿರುವಂಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಎಷ್ಟು ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ! ಈ ದಿವಸ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಇಂಥ ಒಂದು ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ತಾವೇಕೆ ಈ ದಿವಸ ಇಂಥ ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿತ್ತು! ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅವರವರೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಪಡೆಯುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ.

ಇನ್ನು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಪ್ರೈಮರಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ, ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ—ಹೀಗೆ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬಾಲಕರು ಯಾವ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಯಾವ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಒಂದು ಶುಲ್ಕವನ್ನೂ ಕೊಡದೆ 8 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಇರುವ ನಮ್ಮ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ "The State shall endeavour to provide for free and compulsory education for all children until they complete the age of fourteen years." ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ "shall endeavour", ಎಂಬ ಪದಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಒಂದಾವರ್ತಿ 6 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಲಿಮಿಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದೂ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ತಡೆ 7 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಲಿಮಿಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದೂ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ 8 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಲಿಮಿಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದೂ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆಗ ಈ endeavour ಅನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಫಂಡ ಮೇಟರ್ ರೈಟ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿ

ಯೊಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೂ ಉಚಿತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ತನ್ನ 6ನೆಯ ವರ್ಷದಿಂದ 8 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಉಚಿತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆ 8 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯನ್ನು 6 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಮುಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತಾವು ಫೀಡ್ ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದರೆ, is it progressive? It is retrograde. ಇದು ಬರಿ ಒಂದು retrograde ಅಲ್ಲ I call it reactionary.

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದರೆ, ಇದುವರೆಗೂ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ 5 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ; ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಈ 6 ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ ಅಷ್ಟನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಂಡು ದನಕಾಯುವುದೋ, ಹುಲ್ಲು ಹೊರುವುದೋ ಇತ್ಯಾದಿಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. To help his father ಎಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಈ 6 ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನು ಆತನ ತಂದೆಗೆ ಏನು ಸಹಾಯಮಾಡಬಲ್ಲನು! 6 ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಇದು ರಿಸಪೆಕ್ಟ್ ಅಗೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಮಾಡುವ ಕಾಲ. ಇಂಥಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಲಕನು ರಂಚಿಕೊಡೆಯುವುದು, ಕುಂಟೆ ಹೊಡೆಯುವುದು, ಎತ್ತು ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ ಹಿಂದೆ ನಗಣೆ ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಈ type of education ಮೂಲಪದ್ಧತಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಈಗಿನ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಕರೆಯುವುದು "ಇಬ್ಬಂದಿ" ಎಂದು.

ಈ ದಿವಸ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ 16—17 ಸಾವಿರ ಹಳ್ಳಗಳ ಪೈಕಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಹಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಈ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಕಲಿಸುವುದು ಒಂದು, ಬಟ್ಟೆನೇಯುವುದು ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ, ಬಡಗಿನ ಕಮ್ಮಾರಿಕೆ, ಕ್ಷೌರಮಾಡುವುದು, ಆಗಸ ರಂತೆ ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವುದು, ಹೀಗೆ ಬಾರಾ ಬಲೂತಿಗೆ ನಂಬಂಥಷ್ಟು ಹನ್ನೆರಡು ಬಗೆಯ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಿರುವ ಪ್ರೈಮರಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹನ್ನೆರಡು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಸಿ ಕೊಡಲು ಏನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ?

What is the training that you are going to give to that teacher? How will he be able to give that training to the boys? ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಹೊಲಿಗೆ ಕಲಿಸ ಕಲಿಯ ಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬಂದರೆ ಆಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೊಲಿಗೆ ಯಂತ್ರವಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಕ್ಷೌರಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಬಾ ಎಂದರೆ ಆ ಹುಡುಗನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಾನೆನು!

Sri L. SIDDAPPA (Channagiri).— I want to know if the Member is offering only preliminary remarks or he is entering into a discussion?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—These are all remarks. But I am going to condemn the scheme outright.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I rise to a point of order, Sir. In order to maintain the dignity and prestige of this House and when the Members are taking part in a debate on a very important issue, the concerned Minister must be present here. In order to maintain the dignity and prestige of this House, it is quite proper and appropriate that the concerned Minister is present in this House. Otherwise, if the concerned Minister is absent, then we have to presume that he is showing scant courtesy to this House.

Mr. SPEAKER.—He has gone out with my permission. He will be returning in five minutes. Sri Mohamed Imam who pleads for the maintenance of dignity of the House is himself violating it because he is not hearing me at all. The Member has raised a point and while it is being answered, he is going on discussing with other Hon'ble Members of the House.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I am sorry. I was interrupted. But I have been hearing every word that the Speaker has said.

Mr. SPEAKER.—In the meanwhile till his return, the Hon'ble Minister for Local Self-Government is noting down the points raised by the Members.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I submit to the Chair for future guidance that it would be better if he intimates to the House before hand the absence of any Minister. In that case I would not have raised the question.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹುಡುಗರಿಗೆ ವೃತ್ತಿಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ವೃತ್ತಿಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಯೂನಿಫಾರಂ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ; ಇದೂ ಆಗದ ಮಾತು.

ಈಗ ಟೌನ್, ಸಿಟಿ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹುಡುಗರ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ: ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗಲ್ಲಾ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ವೈರಿಂಗ್‌ಮಾಡುವ ವೃತ್ತಿಯೇ, ಮೆಷಿನರಿ ತಯಾರುಮಾಡುವ ವೃತ್ತಿಯೇ, ವ್ಯವಸಾಯವೃತ್ತಿಯೇ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವಿಲ್ಲ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಧತಿ ಯಾವುದು, ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಾತಾವರಣ ಎಂತಹುದು, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿರುವ ವಾತಾವರಣ ಯಾವುದು? ಹೀಗೆ ಒಂದೆ ಕೊಂಡು ವಿರೋಧವಾಗಿರುವ ಎರಡು ವಾತಾವರಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ, ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನಹಾಯಮಾಡು ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೀರಾ? ಅಥವಾ ಜಮೀನು ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೀರಾ? ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ 12 ಸಾವಿರ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗೂ $12 \times 4 = 48$ ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು, 12 ಸಾವಿರ ಬಾವಿಗಳೂ, 12 ಸಾವಿರ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪಂಪಿಂಗ್ ಸೆಟ್‌ಗಳೂ, ಇಷ್ಟನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿ Experimental farm ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಟೌನ್ ಮತ್ತು ಸಿಟಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ವೃತ್ತಿಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೂನಿಫಾರಂ ಆಗಿ ಇರುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲೇ ಇದ್ದಲ್ಲವನ್ನೂ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ. ಈಗ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯಾನಂದ ಅವರ ಯನ್ನು 4 ವರ್ಷಗಳಿಂದ 6 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ 5 ಮತ್ತು 6ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅನೇ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಮಿಡರ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ 4 ವರ್ಷ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ 5ನೆಯ ವರ್ಷ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋದರೆ, ಹುಡುಗರಿಗೆ ಆ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಅದೇನು ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯೋ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯೋ ಅನ್ನುವುದೊಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವರ standard ಇದ್ದು ಹೋಗಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ 5-6ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಎರಡು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರೆ muttering of English words ಮಾತ್ರ ಕಲಿಸಿಕೊಡಬಲ್ಲರೇ ಹೊರತು, ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಅವರು ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅವರು ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನೇ ಆಗಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಚಿತ್ತತನ್ಮವಿರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮಿಡರ್ ಸ್ಕೂಲು ಪರೀಕ್ಷೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಹುಡುಗರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡದೆ ಹೋಗಿ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಅಥವಾ ಪಾಸು ಸನ್ನು ಏನಾದರೂ ತಾವು ಕಡಮೆಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಈಗ ಏನು ನಗಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣಗೊತ್ತಿವೆಯೋ ಅವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನೇ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲರನ್ನೂ ತಡೆಯಲ್ಪಡಂತೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ತಾವು ಈಗಿರುವ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.)

ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ 5ರಷ್ಟು ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ—ಇಲ್ಲಿ 4 ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಇರಲಿ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 217 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿರುವುದು ಕೇವಲ 36.37 ಮಾತ್ರ. ಇನ್ನು ಇದುವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈಗ ಆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಇರತಕ್ಕ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುವುದೇ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಭಾರವನ್ನು ಈ ನಿಮ್ಮ ಹಗರಣದ ಫಲವಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ! ಅವರನ್ನು ತಾವೀಗ ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಗರಣವನ್ನು ಹೊರತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಕಸರತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ! ಅವರಿಗಾದರೂ ಇದನ್ನು ಹೊರತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ! ಒಂದು ವೇಳೆ ಈಗ ಆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ಕೋಟಾ ತಾವು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನಾಳೆ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಆಗ ತಾವು ಈ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವೇ! ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಸ್ಥಳೀಯವರೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು? ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕವರು ಯಾರು? ಇಷ್ಟನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಅವರಿಗಿದೆಯೇನು? ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ! ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಪ್ರತಿಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯಸದ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿ, ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯಸದ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿ 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. All-India Scheme ಪ್ರಕಾರ ಇದು 8+3=11 ವರ್ಷವೆಂದಿದೆ. ತಾವು ಇದನ್ನು 10 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದರೆ, All-India Scheme ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗರು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವರ್ಷ ಓದಿದ ಹೊರತು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಇವರು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದಂತೆ ನಾವು ಭಾವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಗ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಗತಿಯೇನು! ಆ ಹುಡುಗರ ಗತಿ ಏನು! ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನವಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ನಾಯಕರು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣಣರವರ ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಪದ್ಧತಿಯಿದ್ದರೆ, ಅದು ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷ; ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರು ನಾಲ್ಕೋ-ಅಪರೇಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ವಾದದಿಯ ಮೈಸೂರಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರು ಇವರನ್ನು ಯಾವ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು? ಇಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯಸಕ್ಯೂ, ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲರಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯಸಕ್ಯೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸದೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಈ ವರ್ಷವೇ ಎಲ್. ಎಸ್. ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಈಗಿರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯು ಡಿಸ್‌ಲೋಕ್‌

ಆಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಿಮ್ಮ-ನಮ್ಮ ಗತಿಯೇನು! ಈಗಿರತಕ್ಕ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು 5th and 6th year ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೀರಾ! ಇವರು ಆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ! ಸರ್ಕಾರ-ಇವು ಇಲಾಖೆಯ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಟ್ಟಡಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುವುದು! ಈ ದಿವಸ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ—ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳವರು “ಈ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕೈಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತಾವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾರ ಹಾಕುವುದಾದರೆ—ಅವುಗಳನ್ನು ನೀವೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯರೇ ಒಂದು, ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯರೇ ಒಂದು. ಆದರೆ ಈ ಎರಡು ಕಡೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ ಪ್ರೈವಿಂಗ್ ಆಗಿರುವುದು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ವ್ಯಾಸಂಗನಡೆಸಿರುವುದೂ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ. ಈ ಎರಡು ಶಾಲೆಗಳ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಒಬ್ಬರೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು. ಆದರೂ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಿ. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೇ ಒಂದು ತರಹ ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಈ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಸುತ್ತಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ತರಹ ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಮಲತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಇನ್‌ಫಿರಿಯಾರ್‌ಟಿಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಬಂದರೆ ನಮಗೇನೂ ಮರ್ಯಾದೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಅವರಲ್ಲಿನೇಕರಿಗೆ ಬಂದುಹೋಗಿದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ 4 ವರ್ಷದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಭಾರವನ್ನು ಅವರ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲು ಹೋದರೆ ಅವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೇ! ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗಾದರೂ ಏನು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ? ತಾವು ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನೇನೋ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದರ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯು ಇಲ್ಲವೆಂದು. 217 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಕೇವಲ 36-37 ಇರುವಾಗ, ತಾವು ಇಲ್ಲಿಗೊಂದು ಬದಲಾವಣೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಭಾರವನ್ನು ಈ ಎಲ್ಲ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಮೇಲೂ ಹೇರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸೂಕ್ತವೂ ಅಲ್ಲ-ನ್ಯಾಯವೂ ಅಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾತಕ್ಕೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವೃತ್ತಿಶಿಕ್ಷಣ ಬೇರೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅಲ್ಲ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯಸದ ಅವಧಿ 8 ವರ್ಷಗಳಿರುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ (8+4) 12 ವರ್ಷಗಳತನಕ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿನ ಅವಧಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೇ ತಾವು 10 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತರಿರಬಹುದು; ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಶಿಸ್ತು ಸಂಯಮಗಳಿಗೆ ಹೆಸರೇವಾನಿಯಾಗಿರತಕ್ಕ ಆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೇ ಅಲ್ಲಿ 12 ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಾಗ ನಾವಿಲ್ಲ ಅದೇ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುತ್ತೇವೆಂದರೆ ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಶಿಸ್ತು, ಸಂಯಮ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಿಜ. ಆದ್ದರಿಂದ 12

ವರ್ಷ ಕಲಿಸುವುದನ್ನು 10 ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಕಲಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಪ್ಪುವುದಾದರೂ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಬೇಕಾದರೆ ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನು ಕರೆದು ಕೇಳುವುದಾದರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ most receptive age ಅಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಸಂಗ್ರಹಣ ಕಾಲ ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಆರು ವರ್ಷದಿಂದ 10 ವರ್ಷ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇವೊತ್ತು ನೀವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ! ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಜೊತೆಗೆ ವೃತ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈಗ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರು, ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರು ಹಿಂದುಳಿದವರಾಗಿಯೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಮುಂದೆ ಇತರ ನಿಖಯಿಲ್ಲದವವರೊಡನೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಒಂದು disadvantageous position ನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಹೀಗಿನಲ್ಲಿರುವವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನವರಿಕೆ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮದ್ಯಾನ್ವಲಿ ಇದೇ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಬದಲಾದ ಮಾತಾಗುತ್ತೇವೆಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಈ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಒಂಬತ್ತು ಜನರು ಗುಂಡಿನೇಟಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅನೇಕರು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಸಮಾನ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ, ಪರಿಶೀಲನ ಮಾಡದೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವಾಗ, 'ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಲನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಸೋಣ' ಎಂದು ಹೇಳಿದವರಾಗುತ್ತದೆ. 'ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢವಿಧ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂದರೆ, ಮಧ್ಯಮವಿಧ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕ್ರಮಗೊಳಿಸದೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಆಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಿನ ತತ್ತ್ವ ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳೇನು? ಮುಂದೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಕಾಲದವಾಗ ಏನು ಪದ್ಧತಿ, ಏನು ಕ್ರಮ ಅವನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸ್ಥಳ ಇದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕರಿಕೆಯು ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಅದರಂತೆ ಪ್ರೊಫೆಸರುಗಳು ಒಂದು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಈ ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್ ಸೇರಿಸಲ್ಪಡುವ ಹುಡುಗರ ವಾತಾವರಣ ಬದಲಾಗುವುದು. ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಾನು ಹೆಸರಲ್ಲವೆಂದು ಮುಗಿಸಿದೇನೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಮುಂದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂಬ ಭಾವನೆ, ಒಂದು ಹೊಸ ವಾತಾವರಣ ಅವನ ಮುಂದೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂಥದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದು ಹೆಸರಲ್ಲ ಸೇರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ

ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ? ಇಲ್ಲೇನು ಮಾತುತಾರೆ? ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಸೂಪರ್‌ವೈಸರ್ಸ್ ಎಂದು ಬೇರ್ಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅವರು ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಕೈಕಳಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಎಂದು ಅವರೇನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರೇ? ಅವರಿಗೆ ಎಂಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ! ಅಥವಾ ಈಗ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರು ಪ್ರತಿವಿವರಣೆ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಉಪನ್ಯಾಸವಾಡಿ, ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯವೇನು! ಅವರು ಬೋರ್ಡ್‌ನವರಾಗಿ ಏನುತಾನೆ ಹೇಳಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ?

ಅಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾನಮೇಲೆ ತಾನು ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋದನೆಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ, ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ಒಂದು ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ಉತ್ಸಾಹ ಅವನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಹೋಗಿ, ಇನ್ನೂ ತಾನು ಹೆಸರಲ್ಲ ನಲ್ಲೆ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಹಿಂದೆಯೂ ಏಫ್. ಎ. ಮತ್ತು ಎಂಟ್ರನ್ಸ್ ಎಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈಗಲೂ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕೋರ್ಸ್ ಗಾಗಲಿ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಾಗಲಿ ಯಾವದಿಗಿ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೂ ಪ್ರಿ-ಮೆಡಿಕಲ್, ಪ್ರಿ-ಎಂ.ಎಂ.ಪಿ., ಪ್ರಿ-ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಎಂದು ಒಂದು ಪ್ರೀವಿಯಸ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯೆಂಬುದಿಲ್ಲವೇ? ಇವುಗಳೆರಡು ಹೆಸರಲ್ಲದೆ ಬಂದ ಹುಡುಗನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಮುಂದೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದು. ಅಂಥವನ್ನೇ ತೆಗೆದು ಹೆಸರಲ್ಲಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಏನು ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಅಲ್ಲದೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಏನು ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು? ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸರಾಗುವ ಹೆಸರಲ್ಲಗೆ ಬರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಮೇಸ್ತರಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸೇರಿದರೆ ಅಲ್ಲೇ ರಿಟೈರ್ ಆಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅತನ ಭವಿಷ್ಯವೇನು? ಅತನ education ಏನಿತ್ತೋ ಅದಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲೇ ಹೆಸರಲ್ಲಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ಡಾ|| ರಾಧಾ ಕೃಷ್ಣರವರು 'ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕೆಳಗಿನ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಿನಂತೆಯೇ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಇರಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿದುದರ ಮೇಲೆ ಕೊನೆಯ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮುಂದೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿರಬೇಕೇ ಬೇಡ? ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ, ಮಧ್ಯಮವಿಧ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಎರಡೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಒಂದುವೇಳೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರೂ, ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನೇ ಆಗಲಿ, Composition

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.)

ನ್ನನ್ನೇ ಆಗಲಿ, ಆ ಹುಡುಗ ಅರ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವೇನು?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದಲ್ಲ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈಗಿನಂತೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಇರಬೇಕು. ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಇಡೀ ಒಗತ್ತಿನಕಡೆಗಿದೆ. ಭಾರತ ಒಂದೇ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ, ಹಿಂದಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆ; ಇಂಗ್ಲೀಷು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆ; ಕನ್ನಡ ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆ-ಇವು ಮೂರನ್ನೂ ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಕರತಲಾಮಲಕವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ cat, rat, hat, mat ಎಂದು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು; ಎರಡನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ 'Cat is an animal, it has two eyes' ಎಂದು ಇಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಲಿಸುವುದು, ಇವುಗಳಿಂದ ಏನು ಕ್ರಿಯೋಚ್ಛವು? ಮುಂದೆ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ಆತನಿಗೆ ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು! ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ನಾನಾ ವೃತ್ತಿಗಳು ನಾನಾ ಸೈನ್ಸ್ ಶಿಕ್ಷಣಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಇದುವರೆಗೂ ಆತನಿಗೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರವೂ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾರದಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಾಠಗಳು overlap ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಮ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಂಠಪಾಠಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ - Receptive age ನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ? ತಂದೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಆತ ಒಂದು ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈತನೂ ಒಂದು ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮೇಯಿಸಲು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಅಷ್ಟೇ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಆ ಎಳೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗುವಿನ ಮೆದುಳಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಏಕೆ ವೃಧಾಕಳಿಯುತ್ತೀರಿ? ಇದನ್ನು ತಾವು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ.

(The Minister for Law and Education was not found in his seat.)

Mr. SPEAKER.—It seems to me that it is the desire of several members of this House that the concerned Minister should be present when a debate on this important motion is going on. I sent word to the concerned Minister. He has not come back. Unless he is here, I do not think the House is in a mood to go on with further discussion. I therefore adjourn the House till 3-30. The House will rise for lunch and meet at 3-30.

The House rose for Lunch at Twenty-five Minutes past Two of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

Sri H. SIDDHAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—Sir, I beg to bring to your kind notice that my colleague the Minister for Law and Education is busy in the other House because he is in charge of an important motion. He will be coming here within about 15 minutes or half an hour at the most. In the meanwhile, with your kind permission I will follow the discussion, I will note down the points.

Mr. SPEAKER.—If the House has no objection.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—We are going to take the suggestion of the Revenue Minister. Till the Minister for Education comes, we may take some other work and he suggested that we may continue discussion on the Village Offices Bill.

Mr. SPEAKER.—If the House gives consent to take up the Village Offices Bill, we can take it up.

(Several Members: Yes.)

Yes. That can be done in the meanwhile.

MYSORE VILLAGE OFFICES (AMENDMENT) BILL, 1953.

Motion to consider—(continued).

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಗ್ರಾಮಾಂತರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 9 (a) ನಿಬಂಧನೆಯಿಂದ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಮತ್ತು ಪಟೇಲರುಗಳಿಗೆ ಆಜ್ಞಾನಿಧಿಪಾದ ಯಾವ ಹಕ್ಕಿದೆಯೋ ಆ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದೆಂಬ ನಿಜಾಂಶ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪಟೇಲರು ಯಾರು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಅವರಿಗೂ ಸಂಬಂಧವೇನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಮಾಡಿರುವ ಈ ಮಸೂದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಉಳಿವೆಗೇ ಕಷ್ಟವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಡಬಹುದೆಂಬ ಶಂಕೆ ತರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವ ಹಣಕಾಸಿನ ವಸೂಲಿಯೇ ಆಗಬೇಕಾಗಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಇವರುಗಳ ನೆರವು ಆಗತ್ಯ. ಇದು ಸತ್ಯಾಂಶ. ಇದನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನಗಂಡಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಗಣ್ಯ ಮಹನೀಯರು ಯಾರಿದ್ದರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗಿಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು

ಗೌರವಸ್ಥರೊಬ್ಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಈ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದವು. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು, ಬತ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಅವರಾದರೂ ಬಂದವರಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆ ಭಾವನೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅವರು ಭತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಂದು ಒಂದು ಭಾವನೆಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಗಣ್ಯವಾಹಿನಿಯರೆಂಬ ಭಾವನೆಯೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಧಕ್ಕೆ ತಂದಂತಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ರೋಷ ತರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಘನತೆಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ 9 (a) ಸೆಕ್ಷನ್ನು delete ಮಾಡುವುದು ಯುಕ್ತವೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗರ).— ಈಗ ಎರೇಜ್ ಆಫೀಸರ್ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯ ವರದಿಯು ನಮ್ಮ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ 9ನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನ ಕೆಳಗೆ 9 (a) ಸೆಕ್ಷನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರೇನು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೋ, ಯಾರಿಗೆ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಗಳಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ಪಜೀರ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳಿಂದ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಏನು ನೋಟಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದರ ನೂಕುತೆ ನಮಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದುವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಜೀರ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂಟು ಅಂಶವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಮತ್ತು ಪಜೀರ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ತಮ್ಮ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಗಮನಕೊಡದೆ ಹಣಕಾಸನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನೂ ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎರಾಲ್ಡ್ ಪಜೀರ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರೂ ತಮ್ಮ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಒಂದು ಗೌರವದ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅನೇಕಾನವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಹಕ್ಕನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇದುವರೆಗೂ ಕೆಲಸಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ತಾವು ಕೊಡುವ ಪೋಷಣೆಗೆ ಗಾಂಧಿಗಾಲ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ವಿಧವಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣವನ್ನು ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇನ್ನಾವ ನೌಕರರೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಪಜೀರ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಲ್ಲಿ ಹಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪಜೀಲರಿಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೆಯೋ ಆತ ಅಷ್ಟು ಎದ್ದುಮೆಂತನಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆತನು ಗೌರವಯುತನಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿ ಇರಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾಲು ಭಾಗದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಈಗಿರುವ ಶ್ಯಾನುಭೋಗ ಪಜೀಲರುಗಳಲ್ಲಿ 100 ಕ್ಕೆ 99 ಪಾಲು ಜನರು ಆಸ್ತಿಯಿರುವವರೇ ಆಗಿ

ದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲೂ ಇಂಥ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದರೆ ನಾವೇ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನೆ ದಿನ ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯರು ಬೇರೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಹೇಗೆ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಿ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿಡುವುದು ನೂಕುವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವರುಗಳ ಮೇಲೆ ಹತ್ತೊಳೆಯರಬೇಕೆಂದರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಎರೇಜ್ ಆಫೀಸರ್ ಆಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಪೋಲೀಸ್ ಆಕ್ಟ್‌ಗಳು ಇದ್ದೇ ಇವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪರ್ಸನ್ ಆಕ್ಟ್ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿಂಟೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು delete ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳಿ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯವರ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕೊನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ (ಆರಕಲಗೂಡು).— ಸ್ವಾಮಿ ಈಗ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನೆ ದಿನ ನಮ್ಮ ವಿತ್ತರು ಕೆಲವರು ಮತ್ತು ಈಗ ಮಾತನಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡರು ಮತ್ತು ಎರೋಧಪಕ್ಷದ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ 7ನೆಯ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ನೋಟಿಸಿರುವ ಪ್ರೊವೈಸೋವನ್ನು ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ವಾದಿಸಿದರು. ಹಣವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜನ ಪಜೀರ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳು ದುರುಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಕಂದಾಯದ ಹಣವನ್ನು ತಿಂದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿವರಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ನಾವೆದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವರ ವಾದವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರಿಗೇ ಆಗಲಿ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗಾಗಲಿ ಎರೇಜ್ ಆಫೀಸರುಗಳು ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಮಾಡಿ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸುಗಳು ನಡೆದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ತಿಳಿಯದೆ ಇಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಎಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜು?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡ.—ಶೇಕಡ 5, 6 ರಷ್ಟು ಇದ್ದರೂ ಸಾಕು. ಅದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ ಅಂಶವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅವರು ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರ ದುರ್ವರ್ತನೆ, ದುರ್ನಡತೆ ಗುರುತರವಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೂಕುವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಅಂಥ ಗ್ರಾಮನೌಕರರನ್ನು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ನೂಕುವಾಗಿದೆ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ "ಇತರ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ" ಎಂಬ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಸಬ್‌ಡಿವಿಷನ್ ಆಫೀಸರುಗಳು ಮತ್ತು ಅಮಲ್ದಾರರುಗಳು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಈ ರೀತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದು legalise ಮಾಡಿರುವುದು.

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಗೌಡ.)

ಹೆಚ್ಚಿನೂ ಅಲ್ಲ. ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾನೂನಿನ ಬಲ ಬಂದಿದೆ, ಅಷ್ಟೆ. ಒಂದು ಒದ್ದೆಯೆಂದು ಆ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರ ಕಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಕಾನೂನಿನ ಬಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ 'public opinion' ಯಾವ ರೀತಿಯಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾದ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ; ಅದು ಇರಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು 9 (a) ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಕರಾರು (controversy) ಇದೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ 9 (a) ಕೂಡ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿದರೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ wordings ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನದನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ "Not being a person who owns any immovable property" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಮನೆ, ಅಥವಾ ಒಂದು ಹಲಸಿನ ಭಾವ ಕೂಡ immovable property ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಈ ಕ್ಲಾಜನ್ನು evade ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಕ್ಲಾಜಿನಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ wordings ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದುದಿಲ್ಲ, ಸೂಕ್ತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು 'immovable' ಎಂದು ಇರುವ ಪದವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. "substantial and sufficient immovable property" ಎಂದು ಹಾಕಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಬೇರೊಂದು ಸೂಚನೆ ಬಂತು. ಅದೂ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾಳೆ ದಿವಸ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು interpret ಮಾಡಬೇಕಾಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಆ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೊದಲನೆಯ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಾನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡರ ವಾದವನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಬಹುಶಃ ನಿನ್ನೆ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ದಿನ ಮಾತನಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ನಿಧಾನಿಗಳು ಮತ್ತು ದೂರಾರೋಚನೆಮಾಡುವವರು. ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಸಭೆ ಸೇರುತ್ತದೆ, ಬೇಕಾದರೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಈಗ ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಗತಿ ಏನಾಯಿತು? ಬಿಟ್ಟು ಆಗಿದ್ದು ಒಂದು ಇಲಯನ್ನು ಹಿಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಇದರಲ್ಲಿರುವ 9-A ಕ್ಲಾಜನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕೋಣ, 7ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನ ಪ್ರೊವಿಷನ್ ಅನಾವಶ್ಯಕ, ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲೇ ಈ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸೆಕ್ಯೂಟಿವ್ ಮಾಡಿ ಸೆಕ್ಷಂಡ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಬೇಕೆಂಬುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಚಾರಣೆಮಾಡಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 7

ನಲ್ವಟ್ಟು ಬಡಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ 7ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಅನಾವಶ್ಯಕ; 9-A ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದು, ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ, ಅನಂತರ ಆತುರವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಆ ಸಮಿತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ, ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆರೋಚನೆಮಾಡಿ ಈಗ ಏನೂ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಡೆವಳಿಕೆಗಳೆಲ್ಲಾ ವರ್ಧ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದೇವೇನಿತ್ತು. ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅನೇಕರು ಹಣ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೆ, ಹೀಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಗ್ರಾಮನೌಕರರು ಈರೀತಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಬಲವಾದ ಕಾರಣವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು. ಅದು ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಷೇಕ್‌ದಾರರಿಂದ ಹಿಡಿದು ರೆವೆನ್ಯೂ ಕಮಿಷನರವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಎಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬರಲಿ, ಅವರ ಮತ್ತು ಅವರ ನಿಬ್ಬಂದಿಯವರ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಖರ್ಚೆಲ್ಲವೂ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹಿಗ್ಗಿಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು. Exception ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಗ್ರಾಮನೌಕರರು ತಮ್ಮ ಜೀವನಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲದವರಾಗಿಯೂ ಕಂದಾಯ ತಂಡಕ್ಕೊಬ್ಬರೂ ಅದನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ದುರುಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. (ಕೆಲವರೇನೋ ಇದು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ!) ಅದುದರಿಂದ ದಯಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುತುವರ್ಜಿವಹಿಸಿ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇದು ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಮಾಮೂಲು; ಕೆಲವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವ ಹಾಗಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಊರು ಮೇಲೆ ಊರುಬದರೆ ಶ್ಯಾನುಭೋಗನಿಗೆ ಏನು ಸಂಕಟ! ಈಚೆಗಂತೂ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಜನರಲ್ಲಿ ನಿಕಟಸಂಪರ್ಕವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಧಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು; ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪದೇ ಪದೇ ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಸಂಚಾರ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಷೇಕ್‌ದಾರರೂ ಕೂಡ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಈಗ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೊ ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಬೇರೂರಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಏಕಃಕ್ಷಣಿಯ ವಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಪಕ್ಷೇರೂ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ನೂಕಿದರೆ ಅವರೇನುಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಸರ್ಕಾರದವರೇನೋ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸರ್ಕುಲರ್ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಜ್ಜಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; 'ನಾವು ನಿಮಗೆ ಟಿ. ಎ., ಡಿ.ಎ. ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ನಿಮ್ಮ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಖರ್ಚನ್ನು ನೀವೇ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು' ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 90ರಷ್ಟಾದರೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೇ? ಪಕ್ಷೀರ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಮೇಲೆ ಇಂಥ ಆರೋಪಣೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಈ ಕೆಟ್ಟ

ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹೀಗೇ ಆರೋಪಣೆ ಕೊರಿಸುವವರು ಏಕೆ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಬಾರದು !

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಈಗ ತಂದಿರುವ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲವೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಿ. ಕೆಂಪರಾಜ್ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ-ಅನು ಸೂಚಿತ ಜಾತಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು. ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ವರದಿಯು ಬಹಳ ಸಮಂಜಸ ವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. feudal lords ಎಂದು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಯಾವ ಒಂದು ನೀತಿಯ ನ್ನು ಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಬಹುಶಃ ಅದೇ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಈ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರು ಎಂದರೆ, ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಎಂಬ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲರ ತಕ್ಕ ವನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ತರಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರ ತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ವಾಗಿ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರೂ ಪಟೇಲರೂ ಸಕ್ಕೂ ರಿಟ ಕೊಡಬೇಕು, ಈ ರೀತಿ ಕೊಡಬೇಕೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಷರತ್ತನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯತತ್ಪರತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಮನೋಭಾವ ಅವರಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಟಾಕಿ ನಿಂತರೂ ಪಟೇಲರು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ನಾವು ಪಟೇಲರು ಬಾಕಿ ನಿಂತರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಉದಾಸೀನ ಮನೋಭಾವ ವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಮಾಗಡಿ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮನೌಕರರ ಮಸೂದೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅವರವರಿಗೆ ತೋರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿ ಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ಬಹು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆರೋ ಚನೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾವು ಓದಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರಿಗೇ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಅನೇಕರು ಪಟೇಲರಿಗೇ ಹಣ ಕೊಡದಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. ಅದುದರಿಂದ ದುರುಪಯೋಗ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಸಹಿತ ಸಭೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಫುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ ಯವರು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕ್ಯಾಂಪ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಅವರ ಖರ್ಚನ್ನು ವಕೀಸ

ಬೇಕು, ಇದರಿಂದ ಅವರು ತಪ್ಪಾದಾರಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾ, ರೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಇದು ಬಂದಿತವಾ ಗಿಯೂ ನಂಬಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬರುವ ಕಡಮೆ ಪೋಟಿಗೆ ಯಲ್ಲಿ ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಈ ಖರ್ಚನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಖರ್ಚನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಫುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ಏಕೆ ಈ ರೀತಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶೇಕಡ 99 ಭಾಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಮೀನುದಾರವ ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಈ ಶಾಸನ ದಿಂದ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸುಷ್ಪವಸ್ಥಿತ ವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪ್ರಜಾಸರ್ಕಾರ ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾದ ವಿಚಾರ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಗವನ ದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಸರ್ವರೂ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri KADIDAL MANJAPPA (Minis ter for Revenue).—Some Hon'ble Members spoke yesterday as though the whole scheme of the Bill origina ted in my brain. On a previous occa sion, I was submitting that the Government Order was passed about seven years ago when the Congress was not in power. The order was to the effect that the Village Offices Act should be amended on more or less the same lines on which the present Bill is drafted. Subsequently, in the year 1951, the then Revenue Com missioner sent the draft Bill and after wards the Bill as sent by the Revenue Commissioner was introduced in this House. Twice, I consulted the Deputy Commissioners and the Revenue Commissioner. On both the occasions, they were of the view that this Bill was necessary in the interests of administration and in the interests of Government moneys. So it is not my scheme. The Select Committee has proposed certain amendments. Personally speaking I am of the view that the clauses of the Bill are diluted and they are very harmless.

4 P.M.

One or two Hon'ble Members were of the view that there is no need to amend Section 7 as proposed now in view of the fact that similar provision empowering officers to suspend is contained in Section 7. I only ask them to read Section 7 very carefully and mark the words appearing in that

(SRI KADIDAL MANJAPPA.)

Section, namely, "after enquiry". No doubt it has come to my notice on two or three occasions that the Deputy Commissioners had suspended village officers without proper enquiry. In one or two cases, I had to revise the order. The practice is one thing. But the practice does not become law. Illegal orders cannot be taken as precedents. Therefore Section 7 has to be amended and the amendment now proposed by the Select Committee is wholesome, because only the Deputy Commissioner and Assistant Commissioner are empowered to suspend a village officer only under limited circumstances. That is, if they are satisfied that there is a *prima facie* case of misappropriation or other misconduct of a grave nature, they can place the village officer under suspension. Therefore, they cannot resort to this provision always. Only in case of a *prima facie* proof of misappropriation or grave misconduct, they can apply the provisions of this Section. Regarding the next clause, namely Section 3, many Hon'ble Members expressed the view that this may work as a great hardship. Some Members have expressed the view that this provision does not serve any purpose because it does not touch all those persons who are having some immovable property. Sri Bheemappa Naik rightly pointed out that if he owns even a shed, it can be construed as immovable property and no action can be taken against him in accordance with the provisions now proposed. The majority of village officers are owning some kind or other of immovable property. So, this provision touches only one or two per cent of village officers, and so, it has been argued that it does not fulfil the purpose. I have no objection if the House is of the view that this clause may be deleted.

Mr. SPEAKER.—There is no amendment moved to that effect.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—My friend Sri Mohamed Imam asked me whether I am in a position to

point out cases of misappropriation on the part of village officers. I can give him hundreds of instances where the village officers have misappropriated.

Sri J. MOHAMED IMAM.—There may be one or two instances here and there.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—My friend Sri Puttaswamy said that there is no need to make sweeping remarks against village officers. I do agree with him that there are good officers as well as bad officers. I do agree with him when he says that majority of them are good but the law is made only against persons who resort to crimes and offences, though such persons may not be more than even 3 per cent, whether it is under Village Officers Act, or Indian Penal Code or any other Act. Sri Puttaswamy further said that the village officers are made to bear the camp expenses of officers from the Revenue Commissioner down to the Revenue Inspector. I certainly do not agree with him. If at all, I have heard years ago that lower officers in some cases are made to bear camp expenses. I have not heard recently of a similar case where village officers are made to bear camp expenses of revenue officers or other officers. I do not think our officers are mean enough to ask the village officers to bear these expenses. I may assure Sri Puttaswamy that I am prepared to take drastic actions against officers who resort to these methods. Sir, under these circumstances, with the modification I have suggested, the Bill may be accepted by the House.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the Mysore Village Offices (Amendment) Bill, 1953, as reported by the Select Committee, be taken into consideration."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Clauses. The question is :

"That clause 2 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 2 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 3.

Sri T. N. MUDLAGIRI GOWDA.—I have sent an amendment which is as follows :—

“That clause 3 be deleted.”

Mr. SPEAKER.—This amendment cannot be entertained because under Rule 143 (2) an amendment shall not be moved which has merely the effect of a negative vote. The only thing the House can do is, if it so desires, the clause can be voted down, but it cannot be deleted.

The question is :

“That clause 3 stand part of the Bill.”

The motion was negatived.

Mr. SPEAKER.—Clause 1. The question is :

“That clause 1 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Title and Preamble. The question is :

“That the Title and the Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

The Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, I move :

“That the Mysore Village Offices (Amendment) Bill, 1953, as amended, be passed.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Village Offices (Amendment) Bill, 1953, as amended, be passed.”

The motion was adopted.

DISCUSSION ON EDUCATIONAL REFORMS.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—(Chief Minister).—Regarding the

discussion on the Educational Reforms Committee Report, I was the Chairman and so I will be here. The Education Minister is engaged in the other House because he has to move Supplementary Demands. He will be coming here as soon as that work is finished there.

Mr. SPEAKER.—That may be done.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Since the Leader of the House is here, I may point out to him the inconvenience caused to the Members of both the Houses and to the Ministers and the Speaker on account of having concurrent sessions of both the Assembly and the Council on the same day. We must come to some understanding and make some other arrangements to see that the work of these two Houses do not clash. They must either allow separate days for the Council or adjust the business in such a way that the Ministers should be here and the time of the House should not be wasted.

Mr. SPEAKER.—The suggestion may be considered by the Government.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದುವರೆಗೂ ನಾನು ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲಿನ ಸ್ಟೇಜಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿವರೆಗೂ ಅಂದರೆ ಇದನ್ನೇ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ‘from cradle to grave’ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ, ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುವುದಾಗಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಒಂದು ವಿಹಂಗಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಟಿಪ್ಪಣಿ. ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಇನ್ನು 5 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನೀಗ ಕೆಲವು ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಟ್ಟು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಮತ್ತು N. T. M. ಸ್ಕೂಲುಗಳೂ ಸೇರಿ 10,475 ಇರುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ Single-teacher school ಗಳು 5 ಸಾವಿರ ಇವೆ. ಈಗ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು 4 ತರಗತಿಗಳ ಪಾಠವನ್ನೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದು, ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಾನು ಒಂದೆಡೆ ದಿಕ್ಸಂಚಾರ ಹೇಳುವುದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ರೆಕ್ಕಾ ಹಾಕಿಸಿ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುವುದು, ಅಂತೂ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ)

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ 5 x 4—20 ಪೀರಿಯಡ್‌ಗಳ ಪಾಠ ವನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಾಠಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಆರೋಪಿಸಬಹುದು. ಈಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯುರತಕ್ಕ ಈ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು 6 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಇದುವಾರ್ಯವೇ ಅಥವಾ ಇದು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವೇಚನೆಯಿಟ್ಟು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಇದು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ 4 ವರ್ಷಗಳಂತೆಯೇ ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಟೀಚರ್‌ಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸ್ಪೆಲ್ಲ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಆತನಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಶಕ್ತಿಯಿರಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ದಕ್ಷತೆಯಿರಬೇಕು—ಎಂಬೀ ವಿಚಾರಗಳೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಯೋಚನಾರ್ಹವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಹೊರಗಡೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಅಭ್ಯಾಸ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಹೊರಗಡೆಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಳೆಗಳು ಇರುವಂಥ ಅವಕಾಶಗಳು ಕೆಲವು ಇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಹುಡುಗರಿಗೂ ಕೆಲವು ಬೇರೆ ಅವಕಾಶಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ತಾವೇ ಯಾವ ಯಾವ ಕ್ಷಾಸುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬಿಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಒಂದನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ತರಗತಿಯವರೆಗೂ ಎಲ್ಲ ಹುಡುಗರುಗಳಿಗೂ ಪ್ರೆರನ್ನೂ ತೋರಿಸಲು ಎಲ್ಲೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ? ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಹುಡುಗರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೀರಾ? ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕ್ಲಾಸನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೀರಾ? ಈ ವಿಚಾರಗಳು ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು 4ನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನವರೆಗೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಟ್ರೈನಿಂಗ್, ಒಬ್ಬರೇ ಟೀಚರ್, ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೋರ್ಸ್ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಈ ಅಂಶಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆರೋಪಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳು. ಒಂದು ಹೋಬಳಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಿಂಗಲ್ ಟೀಚರ್ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಶಾಲೆಗಳು 5-6 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಕಮ್ಮಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಡಬ್ಬಲ್ ಟೀಚರ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ದುಡ್ಡಿನ ಖರ್ಚು ಮತ್ತು ಇತರ ತೊಂದರೆಗಳೆಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಆರೋಪಿಸಬಹುದು.

ಅಮೇಲೆ ಐದು—ಆರನೆಯ ವರ್ಷದ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬೇಕು. ಇದು ಎರಡು ವರ್ಷದ ಕೋರ್ಸ್. ಈಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಹೋಬಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲು ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಒಂದ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲು ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸ್ವಕಾರ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಪ್ರತಿ ಐದು—ಆರು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ

ದರೂ ಒಂದರಂತೆ 5-6ನೇ ವರ್ಷದ ತರಗತಿಗಳು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ 5-6 ಸ್ಕೂಲಿಗೊಂದ ರಂತೆ ರೆಕ್ಕೆಹಾಕಿದರೂ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ 5-6 ಸಾವಿರ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಏರ್ಪಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆಗ್ಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ವರ್ಷದಿನಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೇರೆ. ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಈ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಎಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪಟ್ಟಣದ ಹುಡುಗರಿಗೆ manual labourನಲ್ಲಿ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೇ, ಹಾಗೆಯೇ ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆಂದು ಪಟ್ಟಣದ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೇ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸ್ಟೆಪ್ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ 6 ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿವೃತ್ತ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ 15% ರಷ್ಟು ಬಾಲಕರಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ 15 ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಬರಾ ತ್ತಾರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. 6 ಲಕ್ಷ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಏರ್ಪಾಡನ್ನೇ 15 ಲಕ್ಷ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೂ ಈಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ 2½ಯಷ್ಟು ಖರ್ಚನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ಕಡೆ optional ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ compulsory ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಮಿತಿಯ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಏನೇನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲೇ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಅದನ್ನೊಂದು National system of education ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮ, ಶ್ರಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೊನ್ನೆ ಹಸನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಈ ಹೊಸ ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹೊಸ ಕಂದಾಯವನ್ನೂ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಂದಾಯ ಹಾಕದೆ, ಈಗಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನಿತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಈ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕಟ್ಟಡ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೊಂದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರಲ್ಲೂ ತರ ಪೇತಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಬೇಕು. ಅಸಕ್ತಿಯಿಂದ ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗೂ ಒಂದರಂತೆ ಇಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲೂ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 100 ಜನರನ್ನು ತರಪೇತು ಮಾಡಿದರೂ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಬೇಕಾದರೆ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ 10 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು 'ರಷ್ಯಾ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ, ಇವೊತ್ತು ಪರ ಮಾಡಿ all-out efforts ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನಾರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ' ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದೀತು! ಆದರೆ ಆ ಶಕ್ತಿ, ಆ ದಕ್ಷತೆ, ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಜನಗಳೂ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇದೊಂದನ್ನೇ ಇಟ್ಟು

ಕೊಂಡರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೋ ಎನ್ನೋ, ಅಷ್ಟೇ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವಿದೆ.

ಆ ಮೇಲೆ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಸ್ಕೀಮು. ಇದೂ ಕಷ್ಟವೇ. ಇಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಶಿಕ್ಷಣ ಇರುತ್ತದೆಂದು ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ವೃತ್ತಿಶಿಕ್ಷಣದ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡುವಾಗ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನ ಕ್ರಮವೇ ಬೇರೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನ ಕ್ರಮವೇ ಬೇರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗ ಹಳ್ಳಿಯ ವೃತ್ತಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಅನುಕೂಲತೆ, ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆ. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವವರ ವೃತ್ತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೂ ಪಟ್ಟಣದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅಲ್ಲಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಏನಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಏನಿದೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗನು ಪಟ್ಟಣದ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ನಿಜವು Handicap ಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೂ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೂ ಎಷ್ಟೋ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಕೂಲು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ರ‍್ಯಾಬೀರೇಟರಿ, ಉಪಕರಣಗಳು, ಇಲ್ಲಿನ staff ಬೇರೆ ಊರುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆಯೇ! ಇಲ್ಲಿನ ಹುಡುಗರನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿನ ಹುಡುಗರನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಇವರಿಗೂ ಅವರಿಗೂ ಸಂಬಂಧವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಕೂಲು, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು, ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಹುಡುಗರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ applicants ಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಅಂಕಗಳ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಹುಡುಗರ ಸರಿ ಸಮಾನಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಊರುಗಳ ಹುಡುಗರು ಎಂದಿಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತರಬಯತ್ರಿಗೂ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತರಬಯತ್ರಿಗೂ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನ ಕ್ರಮ ಸುಹೇರಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದು ಬಹಳಕಟ್ಟುವುದು.

ಆ ಮೇಲೆ ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ತರಾತೀರಿ. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಹುಡುಗರನ್ನು ನಾನಾ ಮಾರ್ಗಗಳಿಗೆ bifurcate ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಡಗಿಕೆಲಸ, ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಶನ್, ಬೇಸಾಯ ಮುಂತಾಗಿ ಅನೇಕ ವೃತ್ತಿಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನವರೂ ಏರ್ಪಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ! ಈಗಲೇ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಭಾರವನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳವರು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಈ ಹೊಸ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯಾದುವು ಹೇಗೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾರಾದರೂ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ನೀವೇ ಒಂದು ಪಾಲು ಹಣವನ್ನು ಅವರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ವಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ? ಸರ್ಕಾರ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಈಗ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. 37-38 ಸ್ಕೂಲುಗಳು.

ಮಿಕ್ಕ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 120 ರವೇಯಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ನೀವು ಮಾಡುವ ಏರ್ಪಾಡುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೇರೆ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳವರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಗೆ!

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆಬಂದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ನೋಡೋಣ. ಇಂಟರ್ ಮಾಡಿಯುಟ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು Bigger High School ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅಲ್ಲೇನೂ leading to several courses ಎಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಬೇರೆ ಲೈಟ್‌ಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಟರ್ ಮಾಡಿಯುಟ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಕರಿಕ್ಕುಬಂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ವೃತ್ತಿಗಳೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿ ಕಾಲೇಜ್ ಕಾಲೇಜನ್ನೇ ಬೇರೆಕಡೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಇರುವ ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ಆರು ವರ್ಷಮಾಡುವುದು, 6 ವರ್ಷದ ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಮಾಡಿ ಜನರ fundamental rights ಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಒದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರುವುದು ಸರ್ವಥಾ ಸರಿಯಲ್ಲ! 8 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಉಚಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನ ಇದುವರೆಗೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು 6 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವೇನಿದೆ! ಇರುವುದನ್ನೇ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಇರಬೇಕಾದ್ದನ್ನೂ ಮೊಟಕುಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ "The State shall endeavour to promote Backward Classes" ಎಂದು Constitution ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದರ ಅರ್ಥವೇನು! Endeavour ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಇನ್ನು endeavour ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲ! The course is fixed. Therefore there is no question of making it a seven-year course or making it an eight-year course. There is secondary system immediately after he finishes the Primary Stage. ನಮಗೆ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನ ವನ್ನು 8 ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ endeavour ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಇದನ್ನು improve ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಕೇಳುವುದಾದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಯೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಗಳಿಗೂ ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿವೆ. ಈ ಸುಧಾರಣೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ. ಹುಡುಗರಿಗೆ 6ನೆಯ ವರ್ಷದಿಂದ 10ನೆಯ ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ receptive age. ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಕಾಲ ಅದು. ಇಂದಿಗೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಮಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು 'ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿ' ವೊದಲುಗೊಂಡು ಕೊನೆಯ ವರೆಗೂ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ. ಆತನಿಗಿನ್ನೂ ಯಾವ ವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುವಷ್ಟು ತೋಳಿನಬಲವಿಲ್ಲ. ತೋಳಿನ ಬಲ ಬಂದ ಮೇಲೆ ವೃತ್ತಿಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿ, ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ವೃತ್ತಿಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪುನಃ ಸರಿ. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಹುಡುಗನು ಪ್ರೈಮರಿ ವಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ.)

ತಂದೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಏನು ವೃತ್ತಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾನೆ? ಅವನಿಗೆ ನಾಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಯಾ ನು? ಅಮೇರಿಕ ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಬಂದಾಗ Bifurcation of courses ಎಂದು courses leading to Medicine, courses leading to Engineering, courses leading to General Education— ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅವನ ಧೈಯವೇನೋ ಅವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ. ಒಂದು ಕೋರ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕದೆ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಲಿ ಎನ್ನುವುದು ಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ efficiency ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಅದು ಅವನು ಇಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಕಲಿತಿದ್ದಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದ ಕ್ಯಾನ್ಯುಲೇ ಮೆನಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನೇ ಇಟ್ಟು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹುಡುಗನನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ದಕ್ಷನಾಗಬಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಹೋಯಿತೆಂದರೆ ನೂಕು ನುಗ್ಗಲು, ಚಿಕ್ಕ ಕರ್ ಕೋರ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ದುರ್ಲಭ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಕರ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವಂತೆ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ mould ಮಾಡಿ, ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲೇ technical outlook ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಹುಡುಗನ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾಲವನ್ನು ತಂದೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆತ ಶಕ್ತನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದ ಮೇಲೆ ತಂದೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಏನು ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ನೀವು ಹೇಳತಕ್ಕ ಬೇಸಿಕ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದ ಶಾರ್ಟ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಹೇಗಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ. ಅವುಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ, ನೋಡಿ. ಹೊಸದಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಒಂದು ಕಛೇರಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಛೇಗೆ ಬಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೇನಾದರೂ ಇವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ನೀವು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲೇ 5-6ನೆಯ ತರಗತಿಗೆ ಬಂದತಕ್ಷಣ ಬೇರೆ ಕಛೇಗೆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಒಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಆ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗನಿಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ಅಷ್ಟು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಸೂಕ್ತವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೇ ಬೇರೆ curricular courses ಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ. ಈಗ ಪ್ರೈಮರಿ 4ನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲೂ ಚರಿತ್ರೆ, ಭೂಗೋಳಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅದನ್ನೇ ಮಿಡ್‌ಲ್‌ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು overlap ಆಗುವುದರಿಂದ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಲವನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಮಿಡ್‌ಲ್‌ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಾಠ overlap ಆಗುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲೂ 6 ತಿಂಗಳು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ಒಂದು ವರ್ಷ ಉಳಿಸಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳಿ ತ್ರಿರಿ, ಭೂಗೋಳ, ಚರಿತ್ರೆ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಂದಿಷ್ಟು overlap ಆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ

ಪಾಠಗಳೂ overlap ಆಗುತ್ತಿವೆಯೇ ಏನು? ಒಂದು ವೇಳೆ overlap ಆಗಿದ್ದರೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? Except those two subjects no other subject has overlapped. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಒಟ್ಟು courseನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಉಳಿಸಿದೆಯೆಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವು ಭಾರತ ವಿದ್ಯಾಶಿಕ್ಷಣ ಭಾಗಗಳು uniform ಆಗಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವು ಭಾರತದ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬರುವವರೆಗೂ ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

4-30 P.M.

ಇದು ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಕಂಡಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವನ್ನು ನುಸರಿಸೋಣ. ಈಗ 'ಮಿಡ್‌ಲ್‌ಸ್ಕೂಲ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಾರವಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಏನು ಬಿಳುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಯಾವ ಪರೀಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಅವನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ನಣ್ಣು ಗೋಡೆಯನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ಹಾಕಿ ಅನುಭವ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಗೋಡೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಭಾರ ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ನೈಲ್ಡ್ ಸ್ಪಲ್ಡ್‌ವಾಗಿ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಹುಡುಗ ಮಿಡ್‌ಲ್‌ಸ್ಕೂಲ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತು ಅವನಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬೇಕಾದರೆ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆ ಈಗಿರುವಂತೆ ಬೇಡ. ಬೇರೆ ರೀತಿ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹೆಸರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಸೆಕೆಂಡು ಕೋರ್ಸ್ ಮೊದಲನೆಯ ತರಗತಿಗೆ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕನ್ನಡ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವುದನ್ನುದರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯಿರಬೇಕು. ಇದು ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್‌ನೇ ಇಳಿಸಬೇಕು. ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಮಾಡಬಹುದು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೇ ಬೇಡ, ಎಂದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಮಾಡಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಆಗಾಗ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರೂ ಈಗಾಗಲೇ ಇರತಕ್ಕವರೂ ಕೂಗಿ ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದರೆ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ಈಗ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೂ ವಿಷಯಗಳು ಗೊತ್ತಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡಿ.

ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇರಾಖೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಅಸರಾಧ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಂಧಿತವಾಗಿಯೂ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಇರಬೇಕು; Intermediate leading to some definite course ಆಗಿರಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೋಗುವ ಹಾಗಿರಬೇಕು. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು 'Jack of all trades but master of none' ಅನ್ನುವ

ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹುಡುಗನೂ ತನ್ನ ಗುರಿ, ಧೈಯ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟುವ ಹಾಗಿರಬೇಕು. ಇರುವುದ ರಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಕಠಿಣಿ ಮಾಡ ಬಹುದು. ಈಗ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಹಣದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹು ದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಹೀಗೆ ನಾವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಮೊದಲೇ ನಾಗಾರೋಳು ಒಡಿ ಬದ್ಧ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

ಈಗ ಅನೇಕ ಕಡೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿ stage by stage build up ಮಾಡಿ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಜನರ ಮುಂದಿಡಿ. ಪ್ರಯೋಗಾರ್ಥ ವಾಗಿ ಮಾಡಿ. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವುದನ್ನು ಅವರೇ ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಹೈಸ್ಕೂಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಲಹೆ ಬರುವವರೆಗೆ ನಾವು ಬದಲಾ ವಣೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಾವು ಏನೇ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೂ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು experiment ಆಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಜನಕ ಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಬರುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಅಮೇರಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಮಾಡಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಡಾ|| ಪುರುಷೋತ್ತಮ್ ಎಂಬವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದು retrograde, reactionary and undemo cratic ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬರಿಯ alliteration 'round and round the rugged rascal ran' ಎಂಬ ಹಾಗಲ್ಲ, ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಅಷ್ಟೆ. ಈಗಿನ ಕ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಇದನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಇಟ್ಟರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಪಘಾತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪೂರಿಯಪ್ಪ (ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿ ಉತ್ತರ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಮಾತನಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ತಾವು ಸಭೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಲು ಏಳಲಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಇರತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪ ಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಬಹಳ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ, ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿ ದೇಶ ದಲ್ಲರಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಆಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಯಕರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರ ನೀತಿನುಗುಣವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮ ಜಾರಿಗೆಬಂತು. ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಒಂದು ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನವಾಗಿದ್ದರೂ ಬ್ರಿಟಿಷರ ನೀತಿಗೊಳಗಾಗಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಹೊರಗಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು 99 ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತೋ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಅದೇ ಕ್ರಮ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಡೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅದರೂ ಈಗಿನ ಜನಾಂಗ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸ

ಬೇಕಾದ ಒಂದು ವಿಷಯವಿದೆ. ಈ 99 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕಸಲ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳೂ ರಾಜರೂ ದೇಶಭಕ್ತರೂ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉತ್ತಮ ಎಂಬುದನ್ನು ದೋಚಿಸಿ, ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು, ಎಂದರೆ, contents ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದಂಥ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಫಲತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ತೀವ್ರವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳಿದ್ದುವು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥಾನವಾಗಿದ್ದರೂ, ದೇಶೀಯ ರಾಜರ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರಾದ ದಿವಾನರುಗಳಿದ್ದರೂ, ದೊರದರ್ಶಿತ್ವ ಹೊಂದಿದ್ದ ರಾಜ ರುಗಳಿದ್ದರೂ ವಿಶೇಷ ಮಾರ್ಪಾಟನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ನಾನಾಗರೇ ಹೇಳಿ ದಂತೆ, ಆಯಾ ಕಾಲಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ನಮಗೆ ಎಂತಹ ವಸ್ತು ಬೇಕೋ ಅಂಥಾ ವಸ್ತುವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನಾ ಮುಖವಾಗಿ ಅಥವಾ ಬಹು ಮುಖವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಬಹು ಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವ ಜನರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವಕಾಶವಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗಿದ್ದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡಬೇ ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಪೂರೈಕೆಗೆ, ಅವ ಶ್ಯಕತೆಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮ ವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

ದೇಶ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ನಾನಾ ಮುಖವಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ನಾನಾ ಮುಖ ವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮಗೆ ನಾಯಕರೂ ಮೇಧಾವಿಗಳೂ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಕೈಗಾ ರಿಕಾ ನಿಫಣರೂ ಮೈಹಾ ನಿಕ ಸಂಶೋಧಕರೂ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ನಿಫಣರೂ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಮಕ್ಕಳಿರುವ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನೂರಾರು ಬಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕ್ರಮೇಣ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಬೇಕು. ಒಂದೇಸಾರಿ ದೇಶ ವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಪೂರೈಕೆ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಸುಮಾರು ಆರು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಈ ಆರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶ ಪರಿಷ್ಕಾರ ಗೊಂಡಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲದೆ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ಒಂದು ಕ್ರಮವಾದ ಮತ್ತು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದಂಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿ ಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾವು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ನೇಮಕ ವಾಗಿದ್ದ ಸಮಿತಿಯವರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ರೋಷದೋಷಗಳು ಹೇಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡವು

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.)

ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಯಾವ ಮಹನೀಯರು ಆ ರೋಪದೋಷಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿಸಿ ಏನೇನು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಅವರು ಏನೇನು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಪರದಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಆ ಪದಗಳನ್ನೇ ಓದಿದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗುತ್ತದೆ :

“Worthy attempts have been made and far-sighted ideas have been suggested. One feels that if all the good things attempted on different occasions were to be pieced up together to make a coherent whole and just a few changes made to meet new requirements we may, perhaps, have a scheme of reform which may largely solve our present problems.”

ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ದುಡಿದಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಹನೀಯರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಾರುಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ಯಾವಾಗಲೂ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ದೇಶವು ಹುಸುಮುಖವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಬಂದ ಕೆಲವು ರೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಈಗ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವಿಸರ್ಜನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಮತ್ತು ಒಂದು ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಿತಿಯವರ ಪರದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅವುಗಳನ್ನೇ ಇವುಗಳೆಂದು ಉದ್ಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ 6 ವರ್ಷಗಳಿಂದ 14 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಎಂದರೆ 8 ವರ್ಷ ಕಾಲ ಮಾಫಿ ಮತ್ತು ಬರಾತ್ತಾರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವ ಮುನ್ನ ನಾನು ಪ್ರೀ ಪ್ರೈವರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರು ವರ್ಷದಿಂದ 6 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಬೇಕು, ಅವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕು, ಅವರು ಭಾವೀ ಜನಾಂಗ, ಅವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಸಾಕಬೇಕೆಂಬ ಮಹದಿಷ್ಟಿಯಿದ್ದರೂ ಈಗಿನ ಹಣದ ಅಭಾವದಿಂದ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಖರ್ಚನ್ನು ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೂ ಬಿಡತಕ್ಕದ್ದು. ಜಾಣತನವೆಂಬುದಾಗಿ ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರ ಶಿಫಾರಸ್ಸನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅಂದರೆ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಕೂಡದೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ 6 ವರ್ಷಗಳತನಕ ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲು ಗಮನಿಸಿದವರು ರಷ್ಯಾ ದೇಶದವರು. ಯಾವ ಯಾವ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಾತೃಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಇದರ ಭಾರವನ್ನು ಅವರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗೆ ಬಿಡುವುದು ಸೂಕ್ತ ಮತ್ತು ರಾಕಿಕವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಹಣದ ಅಭಾವವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದ್ರವ್ಯ ಸೌಕರ್ಯದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿದ್ದರೆ ಈ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಿದ್ದತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಈ ಆರು ವರ್ಷಗಳನಂತರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಕಾಲಿಡತಕ್ಕ ಹುಡುಗರಿಗೂ ಮತ್ತು ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಹುಡುಗರಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಈ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ಬರತಕ್ಕವರು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾರದೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರಲಾರದು. ಆದರೆ ನಮಗೆ ವಿಧಿಯಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಮಹಾ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸುಧಾರಣೆಯೂ ಒಂದು.

ಆದುದರಿಂದ ಇಂಥ ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಏನೇನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅದಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ, ಮತ್ತು ಇದು ಎಷ್ಟೇ ಅಗತ್ಯವಾದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಗಾಳವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ನಹಾಯಿ ನೀಡುವಂಥ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಿಡತಕ್ಕದ್ದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳಿ ಇದನ್ನು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು 4 ವರ್ಷಗಳಿಂದ 6 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಬಲವಾದ ಕಾರಣವನ್ನು ನೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ 4 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಇದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲರತಕ್ಕ ಹುಡುಗರು 1, 2, 3 ಮತ್ತು 4 ನೆಯ ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಓದಿ, ಈ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಾದ ನಂತರ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸತ್ಯವೂ ವೇತ್ಸೇಜೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಒಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಈ ಅವಧಿಯನ್ನು 6 ವರ್ಷಗಳವರೆಗಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಆಗ ಅವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಕನ್ನಡವನ್ನಾದರೂ ಮರೆಯದೆ ಇರುವಂತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಈಗ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 4 ವರ್ಷ ಪ್ರೈಮರಿ 4 ವರ್ಷ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಹೀಗೆ 8 ವರ್ಷಗಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಯಾವ ಶುಲ್ಕವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಅಂದರೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೋ ಏನೋ ಶುಲ್ಕವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕಂಥ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರ ಪರವಾಗಿ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಅಗಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಂದೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ, ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ಅವರ ಮೊರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಫೀಜನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದರು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದನ್ನೇ ಅಡಕ ಮಾಡಿ 8 ವರ್ಷಗಳತನಕ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಶುಲ್ಕವನ್ನೂ ಏಧಿಸದೆ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಯಾವ ಒಂದು ನಿಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರು ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಇಂದು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನೇ ಅಂದರೆ, ಶುಲ್ಕವಿಲ್ಲದೆ 8 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಧಿಯು ಈಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಯಾವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕೋ ಅದನ್ನು all States shall endeavour ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳೆಲ್ಲಾ ಇದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ರುಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ತಂತಿಗೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇವರು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. “ಹಣ ದೊರೆತಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅವಧಿಯನ್ನು 6 ವರ್ಷಗಳಿಂದ 7 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಅನಂತರ 8 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿಸುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು. ಕೆಲವು ಕಾಲ 6 ವರ್ಷ, ಕೆಲವು ಕಾಲ 7 ವರ್ಷ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದು ಸರಿಯಾದ್ದೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿರಬೇಕು. ಈಗ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅವಧಿ 8 ವರ್ಷಗಳಿರುತ್ತದೆ. ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲೂ 8 ವರ್ಷಗಳಿಂದಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಅದೇ 8 ವರ್ಷಗಳಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ 8 ವರ್ಷಗಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಕರೆಯಬಹುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ 8 ವರ್ಷಗಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾವು ಪ್ರೈಮರಿ ಮತ್ತು ಮಿಡಲ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತಮಗೆ ಈ ಮಿಡಲ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕರೆಯಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಜೂನಿಯರ್ ಪ್ರೈಮರಿ ಮತ್ತು ಸೀನಿಯರ್ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯೋಣ. ಈ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ 4 ವರ್ಷ ಪ್ರೈಮರಿ 4 ವರ್ಷ ಮಿಡಲ್ ಹೀಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಾಚೀನ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬಾರದು. ಆದರೆ ಅದರ ಕಂಟ್ರಾಸ್ಟ್ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರದೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರಾರದು. ಇದನ್ನು ಸಮಿತಿಯವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ-“ ಈಗ ಇರುವ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾ

ಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಿರುಳಿಲ್ಲ” ಎಂದು. ಪದೇ ಪದೇ ಅನೇಕ ಸೂಚನೆಗಳು ಬಂದಾಗ್ಯೂ ಇದು ಮಾತ್ರ ಮಾರ್ಪಾಟಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಷ್ಟೂ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನವರೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪೋಣ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಅವಧಿಯನ್ನು 6 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮೊಟಕು ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೂಪು ಒಬ್ಬರೇ ಟೀಚರ್ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಶಾಲೆಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ 10,475 ಪ್ರೈಮರಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ singlet-teacher schools ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 5,400 ಇವೆ. ಈ ಒಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರುವ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಬಹುದೆಂದಿದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ 5,400 ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ 300 ಜನಕ್ಕಿಂತ ಕಮ್ಮಿಯಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಲ್ಲ. ಸಮಿತಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ನಮಗೆ 5,000 ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಬೇಕು, ವರ್ಷಕ್ಕೆ 5,000ರಂತೆ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬರಬೇಕು ಎಂದು. ಇಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ 10 ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಎಲ್ಲ ಒಬ್ಬರೇ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿದ್ದಾರೋ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನೇ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಅದರಿಂದ ಈ ಪ್ರೈಮರಿಸ್ಕೂಲನ್ನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಐದು ವರ್ಷವೆಂದು ಮಾಡಿದರೂ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬರಲಾರದು. ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷವೆಂದು ಮಾಡಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಐದು ವರ್ಷ ಮಾಡಿದರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈಗಿನ pattern ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಾರದು. ಅಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಬಲವಾದ ಕಾರಣಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆರು ವರ್ಷ ಈ ರೀತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಪುನಃ ಅನಕ್ಷರನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಒಂದು ಕಾರಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಇಷ್ಟೆ: ಸರಿಯಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನಿಟ್ಟು ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ತರಬೇತಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನಿಟ್ಟರೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಓದಿದ ಹುಡುಗರು ಆ ಮೇಲೆ ಸ್ಕೂಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಾವು ನೋಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ, there is a phenomenal increase in the number of students coming to schools. ಬರತಕ್ಕ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಇಲ್ಲದೆ, ಜಗಲಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದೆಯಾದರೋ ಸರ್ ಕೆ. ಶೇಷಾದ್ರಯ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಹುಡುಗರು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ ಎಂ. ಎಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ languishing schools ಎಂದು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.)

ಹೇಳಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ, ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸ್ಕೂಲು ಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಗೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 500 ರಂತೆ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಮಾಡಿರುವ ಶಿಫಾರಸು ಸಾಧುವಾದುದು. ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ pattern ಒಡೆಯಬೇಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯೆಂದು ಕರೆಯದೇ ಇದ್ದರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹತ್ವವಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇರೆ ಊರಿನ ಹುಡುಗರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಅವರ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದುವ ವಿಶೇಷವಾದ ಸೌಲಭ್ಯ ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಸಮಿತಿಯವರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಏಕೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳೆಂದರೂ ಒಂದೇ, ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳೆಂದರೂ ಒಂದೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಡಿ. ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿದ್ದರೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಐದು ವರ್ಷವೆಂತಲೂ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷವೆಂತಲೂ ಮಾಡಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವಿರುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಒಬ್ಬ ರಿಗೋಬ್ಬರು ಮಿಳಿತವಾಗಿ inferiority complex ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒಂದು ಸೂಡನೆ ಕೊಡ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ವಾಪಸುಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯು ಪಕ್ಕದಲ್ಲೂ ಒಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಮಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಯಾರಿಗೆ ಹೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳೇ ಅವರಿಗೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಊಟ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಶಕ್ತಿಯಿರುವವರಿಂದ ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ನುಸಾರ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಂಡು ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇಷ್ಟೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂದುಗಳ ಪಂಗಡಗಳ ಉದ್ವಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ಸಮಿತಿಯವರು, ತಾವು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಸುತ್ತಿ ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನ pattern ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಡಿಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳು ಅವಾವಶ್ಯಕ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಮಿನವರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಸೇರಿ ಮೇಲು ಕೀಳು ಎಂಬ

ಭಾವನೆ ಹೋಗಿ ಸಹೋದರಭಾವ ಬೆಳೆದರೆ ಅವರು ಸತ್ಪ್ರಜೆಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಾವು casteless society ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಏನು ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೋ ಅದಕ್ಕೆ ಇದು ಮೊದಲನೆಯ ತಹಕದಿ ಹಾಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆರೋಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಡೆ ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ಎಂಟು ವರ್ಷ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಣವಿದೆ. ಈ ಎಂಟು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಸಮಿತಿಯವರು ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ದೋಷಗಳವೆಯೋ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ನಾವು ತರಪೇತು ಮಾಡಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಂದಲೇ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ 21,299 ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಪೈಕಿ 6,124 ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಮಾತ್ರ ತರಪೇತಾಗಿರುವವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಅಗಾಧವಾದ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾವೀಗ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ತರಪೇತು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಮಿತಿಯವರು ಒಟ್ಟು ರೆಕ್ಕಾಹಾಕಿ ಸುಮಾರು 99,000 ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ತರಪೇತು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡುವುದಿರಲಿ, ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಲ್ಲೇ ಬಹುಭಾಗದಷ್ಟು ತರಪೇತಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ತರಪೇತು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಬೇಕೆಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ತಾವು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ತರಬೇತು ಮಾಡಬೇಕು, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿರುವ ಕಡೆ ಇಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆ ಇರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ತಿದ್ದುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅಶಿಸ್ತು, waywardness, indecisions ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ರೋಪದೋಷಗಳು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಇದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನೀತಿ ಪತ್ರವಾದ ಬೋಧನೆಯ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಯಲಿ. ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷವಾದರೂ prayer ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಯಾವ ಮತಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆಯಾಗದಿರುವಂತೆಯಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವು ವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಬಹುದು. ನಾನು ಸಿರಿಗೆರೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದರು, ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಮಿನವರಿಗೂ ಒಬ್ಬ ರಿಗೋಬ್ಬರು ಭಿಕ್ಷುತೆಯುಳ್ಳವರೊಬ್ಬರು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಮ್ಮ ವಾತಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

5 P.M.

ಆದುದರಿಂದ, ಹೀಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಅವಧಿ ಎಂಟು ವರ್ಷವಾದರೆ, ಆಗ ಇಲ್ಲಿ

ಎನು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಲ್ಪನೆ ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಎದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಿಡ್ಲ್ಸ್ಕೂಲು ಕೋರ್ಸ್‌ನಿಂದ ಮೇಲೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನಾದರೂ ಇಡಿ ಅಥವಾ ಟೆಸ್ಟ್ ಅದರೂ ಇದೆ. ಅದರ ಯಾವ ಪರೀಕ್ಷೆಯೂ ಬೇಡವೆಂದು ವಜಾಮಾಡಬೇಡಿ. ಏನಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟೆಸ್ಟ್ ಇರಲೇಬೇಕು. ಇದು ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದರಿಂದ ಜಳ್ಳಾಪುಡು ಗಟ್ಟಿಯಾಗುವುದು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಜಳ್ಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತೂರುವು ಅವಶ್ಯಕ. ಇದು ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. Survival of the fittest ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದಾದರಿಂದ ಅದಷ್ಟು ಆರೋಗ್ಯವೆ ಮಾಡಿ, ಮಿಡ್ಲ್ಸ್ಕೂಲು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ.

Mr. SPEAKER.—I feel that a time limit is necessary. Tomorrow we will fix up that limit. May I know how much more time you require?

Sri T. MARIAPPA.—I require about half an hour more.

Sri K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—With your permission, I wish to say, Sir, that the subject matter we are dealing with is a very important one. I would therefore request the Speaker not to fix any time limit.

Sri T. MARIAPPA.—We will be grateful to you if no time limit is

fixed, because, there are so many problems to be covered under this vast subject.

Sri K. PATTABHIRAMAN.—I am glad that Sri Mariappa agrees with me and I am again requesting you, Mr. Speaker, not to fix any time limit for discussion of this subject.

The whole House was in agreement with the views of Sri K. Pattabhiraman.)

Mr. SPEAKER.—What does the Leader of the House say?

Sri K. HANUMANTHAIYA (Leader of the House).—When so many members are asking for it, what can I do, Sir?

Mr. SPEAKER.—All right. The House will now rise for the day and meet again tomorrow at Twelve of the Clock.

The House adjourned at three minutes past Five of the Clock to meet again at Twelve of the Clock on Friday the 17th July 1953.